EPP PEEBU

VAIKUS LÄRMITSEB

TAVET MUTSU TEATRIKIRJASTUS, TALLINN

Nr. 2044

Epp Peebu

Vaikus lärmitseb

Nali 1 vaatuses

Tavet Mutsu teatrikirjastus, Tallinnas

Käesoleva näidendi ettekandmine ilma loata on keelatud. Ilma loata mängijailt kasseeritakse tasu autorikaitse normide järgi 50% kallimalt sisse.

Näidendi eksemplaride üksikult või komplekti viisi ettekandmiseks väljalaenamise ainuõigus on Tavet Mutsu teatrikirjastusel.

Tavet Mutsu trükik. „Teatertrükk", Tallinn, Vene 6.

Tegelased

Tädi Paula, pansionipidaja.

Amalie Koidupuna, naiskirjanik.

Proua Muru.

Elli, Aino, Malle — noored neiud.

Tegevus sünnib pansionipidaja, tädi Paula aias.

Aeg: olevik.

Käesoleva pearaamatu kui ka osade ärakirjutamine on keelatud!

Märkmeid ja mahatõmbeid võib raamatusse teha ainult musta pliiatsiga.

Saateks

Pansionipidaja Paula juurde asub elama naiskirjanik Amalie Koidupuna, kes lõpetab suuremat romaani ja seepärast tarvitab absoluutset rahu. Tädi Paula õetütred Elli ja Aino aga tahaksid Amalie tuba sobitada oma sõbratarile Mallele ja selle teostamiseks otsustavad hirmutada Koidupuna pansionist välja. Nad mängivad mardisante ümberriietumise teel, et luua Koidupunale muljet, kuivõrt kärarikkasse kohta ta sattunud. Koidupuna lasebki end petta ja põgeneb teise korterisse, mis Paula poolt hangitud Mallele. Seega saavad kolm sõbratari ühte ja tädigi lepib asjaga, kui pettus tunnistatakse üles.

Kuna tegelasteks on vaid naised, siis on tükk eriti kohane naisseltsidele ja tütarlaste koolidele. Annab soodsa võimaluse noortele näidata omi lavalisi võimeid, esinedes korraga mitmesuguste tüüpidena, nagu pesunaisena, kerjusena jne.

Ka dekoratsiooni lihtsus ja tegelaste väike arv tohiks olla tükile positiivsuseks.

Lihtne aed põõsaste ja paremal asetseva lehtlaga. Tagaseinas värav. Tädi Paula tuleb vasakult koos Amalie Koidupunaga, viimane on tüübiline vanapiiga.

1.

Tädi Paula.

Ja siin näitan Teile, kui meie uuele üürnikule, oma aeda.

Amalie Koidupuna.

Jah, mulle meeldib siin Teie juures — siin võin ma oma suve veeta. (Seisab. Silmitseb ümbrust.) Kas see aed on täiesti Teie oma?

Tädi.

Jah, väike ta on, — aga selle eest vaikne ja päris omaette.

Amalie.

Ah, kui ilus! (Vaatab ligidalt nagu lühinägija.) Ja kui palju lilli — ja see õhk! (Hingab sügavalt.)

Tädi.

Siin see lehtla on ka preilile kasutada.

Amalie.

See lehtla on ju luuletamiseks otse kui loodud! Ma olen nimelt kirjanik ja mu kirjaniku nimi on Amalie Koidupuna. Mul on praegu pooleli romaan „Mõistuse abielu", kui ma viin selle hästi lõpule, — see

saab alles lööma laineid! No — aga sellest on veel vara rääkida... (Vaatab paremale.) Aga — kes elab selles väikeses majas?

Tädi.

Ah seal? Seal elab üks vana abielupaar. Ei need sega kedagi. Need ei tule päevade viisi välja.

Amalie.

Aga kui seda maanteed mööda hakatakse kihutama ja tolmu üles ajama...

Tädi.

Ei seda maanteed mööda sõida keegi.

Amalie.

Vaadake, kallis proua — minu elukutse on selline, et vajan rahu ja veel kord rahu — siis võib minu vaim tööle asuda ja luua midagi suurt js enneolematut! Aga kas siin Teie majas teisi üürilisi ka on?

Tädi.

Jah, kaks tütarlast on. Mu õetütar linnast oma sõbrannaga. Emal ja isal pole mahti suvitada — siis nemad on siin minu hoolel.

Amalie.

Aga kas ei tee nad lärmi kahekesi?

Tädi.

Ega seda või öelda, et nad nüüd päris vagusad on. Nad on vähe küll sihukesed — lärmitsejad.

A m a l i e.

Taevas hoidku, selliseid tütarlapsi ei või ma hingestki sallida.

T ä d i.

No küll me nendest ka jagu saame. Eks nad või ju ka sääl metsaski kihutada.

A m a l i e.

Hoidku taevas, kui nad siin aias kihutama hakkavad! Kui ma selles lehtlas ometi rahu leiaksin.

T ä d i.

Oo, küllaldaselt leiate!

A m a l i e.

Kui nii — siis tahan taevast tänada, et ta mul on lasknud leida rahulise paigakese. Ma juba tunnen kuidas siin minu kirjaniku talent end lahti lööb. Aga mis me siin enam räägime. Seda ilusat meeleolu peab kasutama. Ma toon nüüd oma paberid ja kirjutan ruttu kolmanda peatüki. (Ruttu paremale ära.)

(Tädi Paula üksi. Astub lehtlasse, korraldab seal vähe, kuulatab. Tuleb ruttu lehtlast ja vaatab paremale, kust kostab tütarlaste kilkamist. Elli ja Aino tormavad sisse väravast.)

2.

E l l i.

Tädikena, tädikene!

T ä d i

(kohkudes, peale mureliku pilgu majale).

Jumala pärast. Olge ometi tasem.

Elli
(hingeldades ja tädi Paulale telegrammi ulatades.

Telegramm!

Tädi.

Telegramm!

Elli ja Aino
(üksteise võidu).

Malle sõidab siia! Meie Malle!

Aino.

Kella kuuese rongiga!

Elli.

Malle ema ja isa peavad järsku ära sõitma.

Aino.

Ja saatsid Ellile telegrammi.

Elli.

Et ma Mallele teaks vastu minna. (Haarab ümber Aino ja hüppab ringi.) Siis oleme ometi kolmekesi.

Aino.

Kolmekesi! Kolmekesi!

Elli.

Ja tore, et meie kõrval tuba veel vaba on.

Tädi.

Siis laske ometi minul ka rääkida. (Tüdrukud vaikivad.) Et teile kolmekesi rohkem meeldib — seda ma usun, et siis veel hullemat lärmi teha. Aga kahjuks ei tule sellest midagi välja.

Elli.

Kuidas nii?

Tädi.

Selle tühja toa üürisin just praegu välja.

Aino
(kohkudes).

Mi-is?

Tädi.

Jah, ühele kirjanikule — Amalie Koidupunale.

Elli.

Siis ei saagi Malle meie juurde jääda.

Tädi.

Kahjuks mitte, mu laps. Oleks ma teadnud seda pool tundi varem.

Aino.

Aga kui me paluksime toda Koidupuna!

Tädi.

See on asjata. Talle meeldib meie vagune aed nii väga. Ta lubas hakata siin lehtlas luuletama.

Elli.
(ruttu vahele).

Aga siis võiksid sa talle ise üles öelda.

Tädi.

No kuhu see läheb. Inimene alles üüris mult toa ja mina peaksin talle sel samal tunnil üles ütlema. Ei see ei lähe.

A i n o.

Miks siis ei lähe?

T ä d i.

Lapsed, saage ometi aru! Aga ma lähen proua Muru juurde — temal pidi üks vaba tuba olema. Siis saadame Malle sinna.

E l l i

(nukralt).

Ma tahan Mallega ühes olla.

A i n o.

Mina ka.

T ä d i

(närviliselt).

Ma ütlesin juba küllalt selgelt, et see tuba on juba välja üüritud.

E l l i.

Siis peab ütlema selle üles.

T ä d i.

Ma ütlesin teile, et see ei lähe ja sellega lõpp! Ja üleüldse see preili soovib, et siin valitseks täielik vaikus.

A i n o.

Ka seda veel?

T ä d i.

Ja kui te sõna ei kuula, (ähvardades) siis oodake mis veel tuleb...

E l l i.

No mis siis ikka võib tulla?

T ä d i.

Siis kirjutan ma koju teie vanematele.

E l l i.

See mind ei ärrita.

T ä d i.

Elli! Aga ei — nüüd on küllalt. Veel täna õhtul kirjutan. Vaatame siis! (Läheb ruttu vasakule.)

(Elli ja Aino vaatlevad teineteist nukrate nägudega.)

A i n o.

Säh sulle nüüd!

E l l i.

Päh, see pole ometi kellegi õnnetus.

A i n o.

No siis vilistan ma kogu selle pesa peale — kui suvel ka pead tasa käed süles istuma.

E l l i.

Ah, see läheb veel hullemaks kui see vana Koidupuna tõesti siia jääb.

A i n o.

Ma võiks ta otse maha lüüa!

E l l i.

Mina ka. Tema pärast ei saa Malle meie juurde tulla.

A i n o.

On siis Malle nii tore tüdruk?

Elli
(lõbusalt).

Oi sa ei tea, kui vahva ta on. Iga tembu peale on ta valmis ja kui lõbus ta on...

Aino.

Ellike, selle Malle peaks siia saama!

Elli.

Aga kui teeks päris revolutsiooni!

Aino.

Jumala pärast! Tädi ei tohi enam ärritada!

Elli.

Ah mis! Aga kui tädi meie vanematele meie peale kaebab — siis on me laul siin nii-kui-nii lauldud. Aga tead, mis? Nüüd teeme oma viimased päevad mis me veel siin veedame, nii lõbusaks kui vähegi võimalik. Kodus on meie vabadus otsas nagunii.

Aino.

Mis sa siis tahad ette võtta?

Elli
(hõisates).

Oi see on alles plaan! Me hirmutame selle Koidupuna siit mineme. Tule ma räägin sulle — ja sa tee kõik mida ma sulle õpetan. (Mõlemad naerdes väravast välja.)

3.

Amalie Koidupuna

(tuleb vasakult, käes kuhi pabereid ja tindipott jääb seisma ja kuulatab).

Mis see oli? Ma kuulsin siin hääli — naeru. (Kuulatab.) Või eksin ma? (Õnneliku naeratusega.) Jah see oli lihtsalt kõrvapete. Siin valitseb samane vaikus, mis varem. (Vaatab vaimustusega üles.) Ainult lõoke liriseb õhus (end parandades) — lõõritab, tahtsin ma öelda ja rohutirts siristab rohus! Aga nüüd tööle! (Viib paberid lehtlasse.) Nädala pärast peab mu suur-romaan valmis olema.

4.

Elli

(tuleb raamatut lugedes väravast sisse).

Amalie

(endamisi).

Oo, kes tuleb säält? See on vist üks neist tüdrukuist. Kui nii, siis vaja teha tutvust. (Ellile.) Tere, preili!

Elli

(teeb kniksu).

Amalie.

Mina olen Amalie Koidupuna — teie uus majakaaslane.

Elli

(teeb jälle kniksu).

Väga rõõmustav, — Elli Jõgi.

A m a l i e
(Ellile kätt andes).

Väga rõõmustav, preili Jõgi.

E l l i.

Oo, öelge, palun, ainult — Elli.

A m a l i e.

Mida te loete seal?

E l l i.

„Vaeste patuste alevit“.

A m a l i e.

Ah nii, romaani. Mina olen kirjanik ja kirjutan ka suurt romaani „Mõistuse abielu“.

E l l i.

Tõesti?

A m a l i e.

Näete, siin ta on. Praegu lõpetan kolmanda peatüki.

E l l i.

Oi, siis ma ei taha teid segada.

(Aino tuleb. Jääb värava juurde nii seisma, et Amalie teda ei märka.)

A m a l i e.

Päris õige. Me näeme ju jälle.

E l l i
(teeb kniksu ja läheb vasakule).

A m a l i e.

Nägemiseni, Elli. (Vaadates talle järele.) Ja see kena tütarlaps pidi olema metsik. Nii

vagusat ja häbelikku tütarlast ma pole veel näinud. Ja ma pean tunnistama — see korteri valik näib mulle olevat õnnestunud. Sellist rahulikku pesakest olen juba igatsenud ammu. (Asub kirjutama.) Aga nüüd edasi: Peatükk III. (Mõtleb.) Peale selle, kui Robert oma õnne abielus ... ei, see ei olnud tõelik õnn, vaid ainult mõeldav, nii siis peale selle kui Robert oma mõeldud õnne abielus ... (Kirjutab.)

5.

Aino
(tuleb raamatut lugedes).

Amalie.

Oo — jälle keegi? See on vist ka üks neist tüdrukuist... Kui nii, siis vaja tutvust teha. (Kõvasti.) Tere, preilike!

Aino.
(teeb kniksu).

Amalie.

Mina olen preili Koidupuna — teie uus majakaaslane.

Aino
(tehes jälle kniksu).

Väga rõõmustav, — Aino Kivi.

Amalie
(Ainole kätt andes).

Väga rõõmustav, preili Kivi.

Aino.

Öelge, palun ainult Aino.

Amalie.

Mida te loete seal?

Aino.

„Vaga Jenovevat".

Amalie.

Ah nii, romaani! Mina olen kirjanik ja kirjutan ka suurt romaani „Mõistuse abielu".

Aino.

Tõesti?

Amalie.

Näete — siin ta on. Praegu lõpetan kolmanda peatüki.

Aino.

Oi siis ma ei taha teid segada.

Amalie.

Päris õige. Me näeme ju jälle.

Aino
(teeb kniksu ja läheb vasakule).

Amalie.

Nägemiseni, Aino. (Vaatab Ainole järele, siis endamisi.) Noh, nüüd olen ma näinud mõlemaid tüdrukuid. Ja need pidid olema metsikud? Nad on ju täiesti tagasihoidlikud ja vagusad. Oo, ma ei kahetse, et sain siia omale korteri. Täielik vaikus. Aga nüüd edasi... (Kirjutab.)

6.

Elli

(tuleb pikkamisi ja jääb lehtla ette seisma — peas suur lai õlgkübar, vana pikk mantel seljas ja päevavari peal.)

Vabandage!

Amalie

(ehmub, lükkab näpitsprillid ninale ja vaatleb tulijat).

Elli.

Teie olete vist see meie uus naaber, preili Koidupuna. Olen väga õnnelik teid nähes. Mina olen siit ülevalt väiksest majast.

Amalie.

Ah nii, teie siis oletegi see vanaproua.

Elli.

Jah, mina jah! Mina vajan igapäev mõnetunnilist jalutust ja siin lehtlas, siin puhkan siis ennast jälle välja. Teie eelkäiaga, kes enne teid selles toakeses elas — olen ma palju tunde selles lehtlas lobisenud. Oh, temaga saime me hästi läbi ja ma loodan seda ka teiega.

Amalie

(kõrvale).

Jumal halasta!

Elli.

Ja kui teie ära peaksite surema — no te olete ka juba üsna vana ja otsas.

Amalie.

Miii-s!

Elli.

Siis pean jälle järgmist ootama — sest rääkima pean ma -- see on juba kord minu harjumus. Rääkimine on jumala anne ja inimese omadus. Koer, näete, on tark loom — aga rääkida ta ei saa. Aga mina saan!

Amalie
(vihaselt).

Seda ma kuulen!

Elli.

Ja-jah. See on mu harjumus. Oh ma saan teile mitmeid igavaid tunde lühendama. Ja ärge arvake, et ma ainult ilusate ilmadega majast välja tulen —

Amalie.

Ja — aga proua Paula rääkis ennist, et te välja ei tulevatki.

Elli.

Ei — see on kindlasti eksitus. Mina lähen läbi paksu ja vedela — olgu kas sajab või tuiskab. Oh, ma tõmban oma vanad saapad jalga ja tambin läbi pori oma naabri juurde.

Amalie.

Vaevalt küll võite mind siin halva ilmaga leida.

Elli.

Oh, siis tulen heameelega teie juurde tuppa. Tunnen juba seda tuba läbi ja läbi. Ei tal muidu ole viga — ainult väga niiske, väga niiske.

Amalie.

Niiske?!

Elli
(ohates).

Olen siiski seda toakest armastanud ja palju kordi seal kesköönì istunud ja jutustanud ja jutustanud ühest ja teisest, õnnest ja õnnetusest, rahust ja pettusast, veeuputusest ja koolerast, puudustest ja haigustest...

Amalie.

Jumalapärast. — Minu kõrvad ja teie suu!

Elli.

Ei see minu kõrvadele liiga tee. Olen teie teenistuses hea meelega. Ainult täna kahjuks võin teile ainult selle silmapilgu kinkida. Ma pean järele vaatama, kas proua Paula kodus on. Aga homme ja ülehomme ja edaspidi — on mul aega rohkem. Nüüd siis — head päeva, head päeva! (Läbi aia vasakule.)

Amalie.

Oh sa püha taevas küll! Kuidas saan ma lahti sellest naisest? Nii ei saa ometi töötada! Aga nüüd edasi — töö juurde. (Võtab sulepea kätte.) Peale selle, kui Robert mõeldava õnne abielus... (Kirjutab.)

7.

Aino
(tuleb keskelt, riietatult pesunaiseks. Tõmbab pika nööri ümber lehtla ja hakkab sellele pesu laotama, ise lauldes heleda häälega „Kloostrilaulu").

A m a l i e.

No — noh, mis see peab tähendama?

A i n o.

Mes?

A m a l i e.

Ma küsin mis see peab tähendama?

A i n o.

Ei midagi iseäralikku. Panen pesu kuivama.

A m a l i e.

Siia, minu nina alla?

A i n o.

Mis mul teie ninaga asja. Võtke nina eest ära, kui see ette jääb.

A m a l i e.

No see on ju otse kohutav!

A i n o.

Mes?

A m a l i e

(ärritatult).

Ei saa enam kolme sammu kaugusele näha . . .

A i n o.

Ja mis võin mina sinna parata, siin on minu vanaema oma pesu kuivatanud ja seda teevad ka minu lapselapsed.

A m a l i e

(enam ärritudes).

Kui mulle arst ei oleks ära keelanud

igasugused ärritused, räägiksin teiega teist moodi.

Aino
(pannes käsi puusa).

Ah sedaviisi! Ah teistviisi tahate minuga rääkida! No, vaata aga vaata! Niisugune paberiraiskaja!

Amalie.

Mis teie õige mõtlete! Olen suur kirjanik ja kirjutan suurt romaani „Mõistuse abielu".

Aino.

Mis läheb mulle teie abielu ja mõistus korda. Mina olen aus pesupesija — ja ei tohi enam oma pesu kuivatada? Ena mul asja!

Amalie.

Kui ma teid õige paluksin, kas te ei võiks võtta pesu siit maha?

Aino.

Noh nüüd räägite ometi mõistlikumalt. Kui te just palute — no minugi pärast! (Hakkab pesu kokku panema.) Võin ju oma pesu homme kuivatada. Homme ka ju päev.

Amalie.

Mis? Homme tahate tulla tagasi?

Aino.

Iga päev. Mul on tööd palju. Ma pesen siin kõigile suvitajatele. Kui see päike aga end näitab — on mu pesu kohe siin väljas. (Läheb pesuga laules, vasakule.)

Amalie
(kurvalt).

Tähendab — ainult vihmaga võib siin segamatult töötada. Suurepärased väljavaated. Jah, sel ilusal lehtlal on ka omad varjuküljed. No, aga perenaise abiga saab temast vast lahti. (Asub tööle.) Peale selle kui Robert oma mõeldava õnne abielus — (Kirjutab.)

8.

Elli
(kerjuseks riietatud. Vahib läbi aia ja tuleb siis aegamööda lehtlasse).

Amalie.

Kes seal jälle on?

Elli.

Vaene vanainimene palub lahkelt preililt andi.

Amalie.

Ah, minge ära, mul ei ole teile midagi anda.

Elli.

See on ju see alaline vabandus. Kui te aga käe korraks tasku pistate, leiate ikka midagi.

Amalie.

Te olete ju päris jultunud. Ise päris elujõuline inimene ja kerjab. Tehke tööd.

Elli.

Kes see nüüdsel ajal enam tööd tahab teha. Eks kerjajad oleme kõik siin ilmas,

üks ühel — teine teisel viisil. (Istub lehtla juurde värava kõrvale.)

Amalie.

No-noh! Miks te sinna istute?

Elli.

See siin on minu kerjamise koht. Vallavanem andis loa siin igapäev istuda ja laulda. Täna mu laul ei kõla küll hästi — aga homme siis võtan oma viis last kaasa. Oo, kullake — neil on ilusad heledad hääled!

Amalie.

Te olete küll ehtne kerjaja. Kuulge, kui palju te nõuate, kui omale teise koha laulmiseks otsite?

Elli.

Eks mõned kroonid ikka vast.

Amalie.

Hea küll. Tulge homme, saate 3 krooni.

Elli.

Jumal tasuga teile. Homme ma siis tulen jah ja toon oma 5 last kah kaasa. (Väravast ära.)

Amalie.

Oh taevas! Kuhu olen ma ometi sattunud? Naaber, kes minutitki suud ei saa pidada, kriiskav pesunaine, viis laulvat kerjuslast — ja siin räägib perenaine veel täielikust vaikusest!

9.

A i n o

(tuleb vasakult. Riietatult maitseka daamina).

Palun vabandage!

A m a l i e.

Juba jälle keegi. See on ju nagu sissesõidu hoov. Palun mis te soovite? Mul on vähe aega.

A i n o.

Ainult üks hetk. Palun öelge proua Paulale palju tervisi ja öelge, et minu vend homme enne lõunat siia jõuab, nagu iga aasta, et osa võtta mootorrataste võidusõidust.

A m a l i e.

Ja mis puutub see minusse?

A i n o.

Ah nii, teie ei tea. Oh, te saate rõõmustama. Minu vend, mehaanik Kaasik, veedab iga suve mõned nädalad siin, et võtta osa traditsioonilistest tsiklivõistlustest.

A m a l i e.

Siin?

A i n o.

Oo, jaa. Siin on ju nii head maanteed. Ah, jaa — siis palun öelge proua Paulale, et mu vend ei tule mitte päris üksi. Tal on neli abilist, 6 mootorratast, 2 poissi ja üks teenija.

A m a l i e.

Rohkem kedagi!?

A i n o.

Ei, rohkem ei ole seekord.

A m a l i e.

Te naljatate preili. Siin majas ei ole ainustki vaba ruumi.

A i n o.

See ei tähenda midagi. Kui minu vend Kaasik ilmub, teeb proua Paula võimatu võimalikuks. Harilikult kolitakse teised elanikud majast välja, või kogutakse ühte ruumi kokku.

A m a l i e
(ärritatult).

Ega ometi proua Paula ei nõua, et...

A i n o.

Oo, siiski. Seda teeb ta iga aasta. Kes sooviks siis minu vennale halba. Ja siis palun öelge, et minu vend juba sellega arvestab, et siis kõik hästi korras on kui ta tuleb.

A m a l i e
(ohkab).

Küll ma teatan.

A i n o.

Olen teile väga tänulik. (Ära paremale.)

A m a l i e
(üksi).

Neli abilist, kuus mootorratast, kaks

poissi ja üks teenija. Sellest saab alles kontsert. Aga see on juba liig. (Tõuseb ärritatult püsti.) Mis saab nüüd? Perenaisega on kaup tehtud. Vast nõuab perenaine selle eest veel tasugi. Selle ärrituse eest veel raha maksta! Saaks ma aga siit minema!

10.

Malle ilmub väravast, kohver käes.

Malle.

Tädikene, kus sa oled!

Amalie.

Kes seal ometi jälle on?

Malle.

Ah vabandage — ma otsin oma tädi — aga mulle paistab, teda pole vist kodus. Ja oma sõpra Ellit ma ka ei leia. Ma telegrafeerisin, et tulen kella kuuese rongiga, aga jõudsin juba varem siia. Ei tea kas ma leian siit omale mõne vaba toa?

Amalie.

Siia tahate asuda elama?

Malle.

Jaa — väga heameelega tahaksin.

Amalie.

Oh helde taevas! (Rõõmsalt.) Mina just tahan oma asjad kokku korjata ja ära minna.

Malle.

See sobib just suurepäraselt. Nii saan ometi oma sõpradega ühes olla. Ma olen siin veetnud juba varem ühe suve.

Amalie.

Ah tõesti! Ligimesele ei kästa küll halba soovida — aga oma nahk on tõeste ligemal. (Korjab oma pabereid lehtlast.)

Malle
(ringi vaadates).

Aga kõik on alles vanaviisi. Sama aed — sama jumalik vaikus.

Amalie.

Jaa, see jumalik vaikus on praegu tõesti vaikne.

Malle
(sügavalt hingates).

Tõesti taevalik!

Amalie.

Aga nüüd pean ma ruttama. Juba teie pärast, et saaksite rutem oma toa kätte.

Malle.

Ma tänan teid väga.

Amalie
(enesele).

No küll nad nüüd imestavad! Hi-hi-hi... Seda tegin ma hästi. Nii saan maksmata minema lipsata.

11.

Aino ja Elli vahivad üle aia lehtla poole, näevad äkki Malle.

E l l i
(üllatusega).

Malle oled see tõesti sina? (Tormavad Ainoga väravast sisse.)

M a l l e
(jookseb neile vastu).

Elli!

E l l i
(kaelustab Mallet).

Kallis Malle! Aga luba ma tutvustan sulle Ainot — see on meie Malle.

M a l l e
(Aino kätt surudes).

Elli on mulle teist palju jutustanud, aga ütleme juba kohe „sina".

A i n o.

Muidugi. Ka sinust olen palju kuulnud.

E l l i
(Mallele).

Räägi nüüd, sa pidid ju hiljem tulema.

M a l l e.

Isa arvas, et selle rongiga on parem sõita ja siin ma nüüd olen. Ja tore, et see tuba ka kohe vabanes!

E l l i
(kohkudes).

Tuba? Milline tuba?

M a l l e.

Ah teie ei teagi siis veel? See daam, kes enne siin lehtlas istus.

Elli
(rõõmsalt).

Kas see siis juba lahkub?

Malle.

Ta pakib toas oma asju.

Aino
(rõõmsalt).

Elli!

Elli.

Näed nüüd, seda tegime hästi. (Võtab Malle ümbert ja keerutab.) Nüüd oleme nii nagu soovisime — kolmekesi — kolmekesi! (Saladuslikult.) Tead, see daam sõitis alles täna siia.

Malle.

Kuidas?

Aino.

Jaa, aga meie hirmutasime ta minema.

Malle.

Kas tõesti?

Elli.

Muidu poleks olnud sinu jaoks ruumi.

Malle.

Aga mis ütleb selle kohta tädi? Kas ta ei saa kurjaks?

Elli.

Oh, ma lepitan ta jälle ära.

Aino
(Ellile).

Aga kuhu läheb nüüd see Koidupuna?

Elli.

Jah, kui ta nüüd mujale ka tuba ei saa...

Malle.

Siis lähen juba parem mina ära.

Elli
(kuulatab).

Tasa!

12.

Proua Muru
(astub sisse).

Tere lapsed. Kas tädi ei ole veel kodus? Ta tellis enne minult ühe toa noorele tütarlapsele, kes täna pidi siia sõitma.

Elli.

Ja — õigus!

Pr. Muru.

Ma tahtsin veel midagi küsida!

Elli
(tasa Ainole ja Mallele).

Teda saatis meile taevas siia. Ütleme, et see vanapiiga ongi too noor tütarlaps — ja asi on korras! (Kõvasti.) Ah see noor tütarlaps? See on juba siia jõudnud.

Pr. Muru.

Ah nii! No siis ma räägin juba tema enesega.

Aino.

Me kutsume ta kohe!

Kõik kolm ära.

Pr. Muru.

Ega ei tahakski enda majja sihukest noort tüdrukut — see sünnitab ikka segadust ja tüli. Ei tahtnud aga Paula tädile ära ütelda — palus teine nii väga.

13.

Amalie tuleb pakkidega — Aino, Elli ja Malle veetuna.

Elli.

Tulge siia!

Aino.

Siin on preili Koidupuna.

Amalie.

Laske mind ometi lahti!... (Jääb pr. Muru ette seisma.)

Pr. Muru
(enesele).

Ja see pidi noor tütarlaps olema. (Kõvasti.) Pr. Paula tellis ennist minu juurest toa noorele tütarlapsele...

Amalie
(meelitatult).

Noorele tütarlapsele? Jaa, armas proua, see olen mina. (Enesele.) Perenaine arvas vist kohe, et ma ei kannata välja seda lärmitsevat vaikust. (Kõvasti.) On see tuba ka vaikne?

Pr. Muru.

Jaa, täiesti vaikne. Eemal tänava mürast. Te saate olema rahul.

Amalie.

See on hea. Siis võime kohe minna.

Pr. Muru ja Amalie.

Head päeva lapsed! Head päeva!

Elli ja Aino.

Head päeva prl. Koidupuna! (Teevad kniksu.)

Amalie
(vaatab tagasi).

Jääge terveks! Ja vaadake, et teil hästi läheb selles vaikuses. (Ära pr. Muruga.)

Elli, Aino ja Malle langevad üksteise kaela.

Elli.

Aino!

Aino.

Elli!

Elli.

See oli temp! Oh, see õnnestus meil suurepäraselt!

14.

Tädi Paula tuleb väravast.

Malle
(talle vastu minnes).

Tere tädikene!

Tädi.

Oi, Malle — juba siin! Tere lapsukene! (Mallet vaadeldes.) No küll oled aga sina

suureks kasvanud. Ja kenaks läinud! Kui kahju, et sa meile ei saa jääda.

Malle.

Küll ma saan, tädikene!

Tädi.

Ei, ei! Kõige parema tahtmise juures — ei. Preili Koidupuna...

Elli.

See läks juba minema.

Tädi.

Läks minema? Ega te ometi midagi... (Vaatab Elli otsa.) Elli!

Elli
(laseb süüdlasena pea longu).

Aino.

Me hirmutasime ta minema!

Elli
(langedes tädile kaela).

Ära ole kuri, tädikene! Kõik läks väga hästi. Ta sai selle toa, kuhu Malle pidi minema. Ja see teeb täitsa üks välja.

Tädi.

Ja kuidas ta sellega leppis?

Elli ja Aino.

Oo, väga!

Tädi.

No kui see juba nii läks —

E l l i.

. . . siis annad meile andeks.

T ä d i

(naerdes).

Olgu peale! Ega mullegi see inimene ei meeldinud, oli teine nii veider! Ja sina, Malle, oled mulle tuhat korda armsam.

E e s r i i e.

Lõpp.

Omapärane uudispala klassiloterii miljonite saajaile, ilmajääjaile ja kõrvaltvaatajaile on

Õnne kõvertee

(Päävõit)

E. Undla kahevaatuslik komöödia.

Tegelasi: 3 m., 2 n. Lava: talutuba. Aeg: olevik. Koht: maal.

Õnn sageli jõuab sihile mööda kõverat rada. Rikas ja uhke mölder ei taha teadagi tütre andmisest vaesele veskisulasele. Tütar ise, kuigi armastab poissi, peab ka paremaks mitte rutata. Üsna juhuslikult satub samal ajal elukogenud agent veskitallu ja kaupa müüa pakkudes niisama naljaviluks langetab ostmisele ergutamiseks lause, et sulane on võitnud klassiloteriil päävõidu ühes preemiaga ja annab täpsed juhtnöörid kuidas tuleb värsket miljonäri „õnge võtta". See hämmastav sõnum leiab paugupäält uskumist ja juhtnööride järgi miljonär võetaksegi õnnelikult „õnge," tarvitades söödaks tütart ja veskit. Pulmapäeval aga plahvatab pomm — selgub, et sulane on võitnud vaid sabavõidu — 5 krooni. Äiapapi ja väimees lähevad käsitsi kokku... Agent aga samas oskab asja keerutada nii, et kõik jäävad rahule ja uhke mölder nutab vihas õnnepisaraid: hää, et niigi läks . . .

Näidend, kuigi lihtne ja vähenõudlik, annab näitlejale häid võimalusi näidata oma võimeid niihästi traagika kui ka koomika tõlgitsemises ja selletõttu on teretulnud väikelavadele.

Valge varese lend

Elmo Ellori külanali 2 vaatuses.

Tegel: 5 m., 3 n. Lava: lihtne tuba.

„Valge varese lend" on kerge, alati sobiv lustmäng maalavadele, eriti suvel ja sega-eeskavaga pidudel, mil ettekanded ei tohi venida pikaks. Näidend laseb end kergesti lavastada ja hää tempo juures pääseb suurepäraselt esile.

Aine on vana ja alati uus — kõikjal jooksevad tüdrukud nooremehe järele, kes kuidagi on üles puhutud ja arvatakse olevat tohutult rikas, kui aga selgub, et miljonäri aupaiste taga peitub rändav kingsepp, siis on hirmus skandaal. Kuid ka kingsepp võib olla tubli mees, tütarlapsele anda elus õnne ja selle miljonäri aupaiste säras abiellunud perekonnaliikmeil pole kaotada midagi — igaüks on leidnud tubli eluseltsilise.

Ühevaatuslikud näidendid

	Tegelasi m.	Tegelasi n.
Sääl Mäeotsa talus... E. Larm. Külajant	3	2
Päätükk romaanist. Lavaline skizze . . .	5	3
Pruut ja lehm. H. Saar. Jant	3	1
Agendid. J. S. Panius. Külanali	5	1
Kangekaelne onu. A. Trilljärv. Jant	2	1
Varga õhvakõ. A. Kõiv. Setu nali	2	1
Nooruse patud. H. Anio. Draama	4	2
Elli ja Villi. Andi Laos. Näidend	1	1
Purustatud peegel. Tshernov. Komöödia. .	2	1
Salavaimud. O. Stoklasser. Naljam.	2	5
Kuldaväärt korteriüürnik. Andi Laos. Nali	2	—
Tantsu vaheajal. J. Leemann. Nali . . .	1	1
Laenatud naine. M. Aitsam. Naljam. . . .	3	2
Ämm politseinik. E. Oomann. Nali . . .	1	1
Näljane Don-Juan. Nali	1	1
Minestuse kursused. A. Nõlv. Nali . . .	2	3
Tädike tuleb külla. Berkun-Wulffen. Nali .	1	1
Kes teab mis tarvis see hää on. Nali . .	5	1
Ametilt kosilane. J. Mändmets. Näidend .	5	2
A. ja K. S. Parmi. Nali	3	2
Suured segadused. A. Kotzebue. Nali. . .	3	1
Toapoisi segadused. Turbina. Naljam. . .	3	1
Dekorum. A. Reich. Nali.	4	3
Valge daam. F. Renker. Nali	—	5
Loomulik arstimine. Laufs. Nali	3	3
Eeskujulik naine. G. Görlitz. Nali	2	2
Suur Härgvere saatkond. Nali	5	3
Püssirohupütt. Nali	3	2
Robert ja Bertram. O. Bach. Jant	4	—
Teener vannis. A. Lüdig. Naljam.	3	2
Põrgumasin. J. Jagmanov. Nali	3	—
Looshis. J. Raabe. Huvitav stseen	6	—
Flirtiv Afrodiit. Nali	2	2
Poksiklubi. C. Siber. Nali	7	2
Teener toobistes pükstes. V. Assafeldt. Jant	3	1
Elagu vabadus. J. Mäsnitzky. Nali	3	3
Ametijuubel. M. Koninski-Weiss. Nali . . .	4	3
Ravitsemisel. X. Menhard. Nali	3	4
Koer pääs. C. Goetz. Grotesk	3	1
Poisipää. M. Dietzel. Jant	4	4

Nõudke teatriraamatukogust alati uusi ... e nimekirju!